19 - एकोनविंश दशकम्

प्रचेतृणां चरितम्

पृथोस्तु नप्ता पृथु धर्म कर्मठः
प्राचीन बर्हिर् युवतौ शतद्रुतौ ।
प्रचेतसो नाम सुचेतसस् सुतान्
अजीजनत् त्वत् करुणाङ्कुरा निव ॥ ॥19-1॥

पितुस् सिसृक्षा निरतस्य शासनात्
भवत् तपस्या भिरता दशापि ते ।
पयोनिधिं पश्चि ममेत्य तत्तटे
सरोवरं सन् ददृशुर् मनोहरम् ॥ ॥19-2॥

तदा भवत् तीर्थ मिदं समागतः
भवो भवत् सेवक दर्शनादृतः ।
प्रकाश मासाद्य पुरः प्रचेतसाम्
उपादिशत् भक्त तमस् तव स्तवं ॥ ॥19-3॥

स्तवं जपन्तस् तममी जलान्तरे
भवन्तमासे विषतायुतं समाः ।
भवत् सुखा स्वाद रसाद मीष्वियान्
बभूव कालो ध्रुववन् न शीघ्रता ॥ ॥19-4॥

तपोभि रेषा मति मात्र वर्धिभिः
स यज्ञ हिंसा निरतोऽपि पावितः ।
पिताऽपि तेषां गृहयात नारद
प्रदर्शितात्मा भवदात्मतां ययौ ॥ ॥19-5॥

कृपा बलेनैव पुरः प्रचेतसां
प्रकाश मागाः पतगेन्द्र वाहनः ।
विराजि चक्रादि वरायु धांशुभिः
भुजाभि रष्टाभि रुदञ्चित द्युतिः ॥ ॥19-6॥

प्रचेतसां ताव दयाचता मपि
त्वमेव कारुण्य भराद् वरा नदाः ।
भवद् विचिन्ताऽपि शिवाय देहिनां
भवत् वसौ रुद्रनुतिश्च कामदा ॥ ॥19-7॥

अवाप्य कान्तां तनयां महीरुहां
तया रमध्वं दश लक्ष वत्सरीम् ।
सुतोऽस्तु दक्षो ननु तत् क्षणाच्च मां
प्रयास्य थेति न्यगदो मुदैव तान् ॥ ॥19-8॥

ततश्च ते भूतल रोधिनस् तरून्
क्रुधा दहन्तो द्रुहिणेन वारिताः ।
द्रुमैश्च दत्तां तनया मवाप्य तां
त्वदुक्त कालं सुखिनो ऽभिरेमिरे ॥ ॥19-9॥

अवाप्य दक्षं च सुतं कृताध्वराः
प्रचेतसो नारद लब्धया धिया ।
अवापु रानन्द पदं तथा विधः
त्वमीश वातालय नाथ पाहि माम् ॥ ॥19-10॥

॥ सदा सर्वत्र गोविन्द नाम संकीर्तनम् गोविन्दा....गोविन्दा ॥
॥ श्री गुरुवायूरप्पा शरणम् श्री हरये नमः॥